



bakgrunn

SPOR I VANN

- bad som flerkulturell arena

Kaja Kittang Kvande
Annette-Irene Berntsen

Veileder: Ole Møystad

innhold

intervjuer	5
avisartikler	21
stedsanalyser	31
historiske analyser	37
inspirasjon	61

01 intervjuer

BERIT BERG - Førsteamanuensis ved NTNU Samfunnsforskning,
leder for Senter for innvandringsforskning.
Intervju: 07.10.11



“

Norge er et flerkulturelt samfunn og får derfor også endrede behov. Det er viktig å være bevist på at noe som er et behov for enkelte kan være bra for mange. Det er ikke nødvendigvis slik at tilrettelegging for behov minoritetsbefolkningen har ikke også kan gagne majoritetsbefolkningen.

MINORITET OG MAJORITET

Berit Berg henviser til en sak i Adresseavisa der jenter med minoritetsbakgrunn nektet å dusje på Gerhards Schøning videregående skole i Trondheim. Etter dette ble tatt opp på grunn av jenter med minoritetsbakgrunns behov for å dusje mer skjermet enn i en felles dusj, fant jenter fra majoritets befolkningen ut at de også ville fortrekke dette.

Som et eksempel på noe som er et behov hos minoritet også kan være være bra for majoritet trkker hun frem universell utfroming. Det er utviklet flere hjelpemidler for funksjonshemmede, hjelpemidler som kan lette hverdagen for mennesker som ikke har funksjonshemning. Hun nevner syltetøyglass åpnere.

Man har også 1.50 sirkelen på gangveier slik at en person i rullestol kan snu. Dette kan også være positivt for en syklist eller en person i barnevogn. Hun nevner også at der er lettere å orientere seg i bygg pga svaksynte. Det handler om å alminneliggjøre spesielle behov.

Berg sier man må spille på lag med majoritetsbefolkningen for å få aksept og amindeliggjøre behovene. I forhold til et badeanlegg kan man tenke seg at det er heftig for mange fra majoritetsbefolkningen og også vise fram kroppen. Det kan være på grunn av overvektighet eller at en er sjenert. Det gjelder en generell respekt for det private.

Hva vil skje i framtiden? Vil vi respektere mer eller mindre av tilrettelegging for spesialbehov? Å planlegge for spesielle behov kan gi ulemper for andre eller goder. Noen vil si at en moské er forstyrrende med bønnen, mens andre føler ikke at dette plager dem.

Berit Berg trekker frem konfliktene som har vært i Vestkantbadet. Fører bestemte tider for muslimske kvinner til ekskludering? Hun stiller spørsmål rundt om detter er en diskusjon mellom religion og kjønn. Hva definerer en gruppe? Er det muslimske kvinner eller kvinner generelt?

MØTEPLASS

Et badeanlegg kan være en arena for et fellesskap, der man kan få kvinner med minoritetsbakgrunn ut av hjemmene og møte andre.

I anlegget bør det være ulike soner for å møtes. Forekeksempel kan inngangspartiet ha en sone for å sitte ned å snakke uten kjøpsplikt, en annen der du kan kjøpe deg en te før man går inn og kanskje et tredje sted der man kan kjøpe middag. Dette skaper et tilbud for flere grupper.

Vi kan tenke på inngangspartiet som et møtested på lik måte som det er utført på Opraen og Trøndelag teater, ikke på den måten inngangspartiet er utført i dag på svømmehaller der du går rett på billettluken.

Inngangspartiet kan være noe kulturelt som en stor scene, ikke et brått møte med sure tær.

KOLBJØRN RAFOSS - Førsteamanuensis ved Høyskolen i
Finnmark, idrett, friluftsliv og kroppsøving.
Intervju: 26.10.11



“

Svømmeanlegg blir brukt av store deler av befolkningen i dag, mer enn andre idrettsanlegg. Svømmeanlegg kan virke integrerende på voksne innvandrere, mer enn fotball, det er mer aktuelt for kvinner.

BAD I NORGE I DAG

Det norske svømmeforbundet ser på svømming med et “norsk blikk”, der den viktigste faktoren innenfor bading er svømming som trening. Man kan si at svømmeidretten ”eier” norske svømmeanlegg. Det er flere av de muslimske kvinnene som ikke vil bruke disse anleggene i dag.

Innenfor svømming og badeanlegg i dag kan vi skille mellom svømmeidrett, fysisk aktivitet i vann og opplæring. Dette krever ulike rom og tilpassing. Hva skal til for at man ikke tar ut barn av svømmeopplæringen, slik som skjer i dag?

PLASSERING OG TILGJENGELIGHET

Plasseringen av prosjektet vil være viktig i forhold til tilgjengelighet. Grupper med lave inntektskilder har mindre muligheter til å reise langt for å nå anlegget. Gåavstand er derfor en viktig faktor. Ved å plassere svømmeanlegget midt i sentrum kan man oppnå en god tilgjengelighet og anlegget vil være et lavterskeltilbud for befolkningen. Det kan på den måten være like lett å gå inn i svømmeanlegget som å gå inn i et kjøpesenter.

BRUKERE

Kolbjørn identifiserer tre brukergrupper av norske badeanlegg i dag:

- den ”asketiske” - bruker badeanlegget for å trene i vannet
- den ”sensitive” - bruker vannet og resten av anlegget til å slappe av og stresse ned.
- den ”kommunikative” - vil være mer opptatt av badeanlegget som ensosial møteplass.

I mange idretter er det en kjønnsulik deltakelse, men i et badeanlegg kan kvinnen også delta om anlegget er tilpasset spesielle behov.

Kolbjørn sier at flere potensielle brukere har ”tause forventninger” om hva et slik anlegg er, forventninger til hva bruken skal være. For noen kan det være en forutinntatt holdning om at anlegget ikke er beregnet på dem og virker avskrekkende. Dette er viktig å ta til etterretning når man ønsker å lage et lavterskeltilbud.

Innvandrerkvinner med flerkulturell bakgrunn er statistisk sett plaget mye av diabetes, trenger å trene. Dette blir vanskelig i åpne rom der du blir sett av andre. Bade kan være en løsning, som ikke er for krevende trening.

Kolbjørn nevner at ved undersøkelser/forskning rundt badeanlegg ligger det ikke inne i spørreskjemaene i dag spørsmål om innvandrere har egne behov.

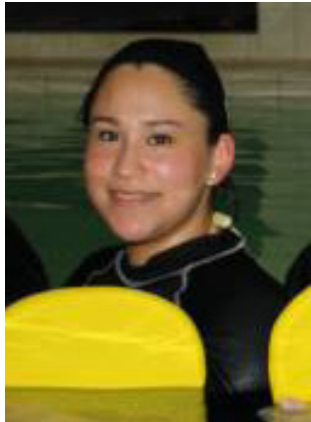
Man kan tenke seg at innvandrerbefolkningen vil bruke idrettsanlegg på tre forskjellige måter, der alle har som mål å legge til rette for fysisk aktivitet for innvandrere:

1: Et særforbund for ulike grupper, aktivisering

2: Aktiviteter som er av interesse, organisering

3: Anlegg som virker integrerende, fysiske struktur som legger til rette.

KAIJA KROGH instruktør på svømmekurs for kvinner,
Svømmeakademiet, Oslo
Intervju og observasjon av svømmekurs: 06.11.11



“

Det er viktig at man tilbyr bassenger med ulike høyder og temperaturer slik at de kan venne seg til havet og andre typer bassenger.

Svømmeakademiet rekrutterer kvinner gjennom helsestasjoner og ved å dele ut løpesedler på barnehager. Kaija Krogh mener det er et stort behov for slike kurs for kvinner og de merker en stor pågang spesielt om vinteren.

UTFORMING AV BASSENGENE

Kaija sier det er viktig med varmt vann for nybegynnere, slik at det skal føles mer komfortabelt. I badet på St. Olavs plass i Oslo er det samme høyde hele veien, noe som gjør at deltakerne kan stå i hele bassenget. Men hun understreker at de skulle gjerne tilbudt bassenger med ulike høyder og temperaturer slik at kvinnene og barna kunne venne seg til havet og andre typer basseng. Hun nevner at i Drammen har de et bad som har hev-senke bunn, noe som hadde vært ideelt. Før kvinnene kommer ut til bassenget drar instruktørene for en gardin og hindrer innsyn fra gangen utenfor.

De er flere instruktører ute i vannet sammen med kvinnene og hjelper de med teknikk.

GARDEROBENE

Kaija forteller om noe problemer i forhold til garderobefasiliteter. Ofte blir det stor trengsel for å skifte på doen, og med bare en do skaper dette ofte forsinkelser. Kanskje skulle de hatt egne båser?

LARS CHRISTIAN BETTUM, sivilarkitekt og enhetsleder/byutvikling ved Plan og bygningsetaten, Oslo
Intervju: 07.11.11



“

Det er populært blandt innvandrere kvinner å gå på tur, men flere kan ikke sette seg ned i offentlige rom om de ikke har en grunn til å være der. Derfor er det populært å legge turmålet til kafeen på Ikea.

INNVAÐDERERKVINNER BRUK AV UTENDØRSAREAL

Det er en populær fritidsaktivitet å gå på tur blant mange innvandrere kvinner. Dette er det gjort en undersøkelse på kalt: "Friluftsliv som hverdagsliv - Innvandrerkvinner bruk av utendørsområder i Groruddalen". De er glad i å gå i åpne arealer, gjerne i åpne parker. Parken rundt Ekerberghallen er et eksempel på dette.

I Grorudalen går kvinnene gjerne på tur på stier eller langs veien. Mål som Ikea er vanlige for turen. For mange etniske nordmenn er skogen et turområdet, men oversiktlige steder er heller å foretrekke for flere innvandrerkvinner. De bruker utearealene på sin egen måte.

BAD I BYEN

Det er interessant å ha et bad sentralt plassert i byen, som det er lett å stikke innom. I Montpellier finnes det en svømmehall rett ved biblioteket i sentrum av byen. Her kan forbipasserende titte ned i svømmehallen.

Nå er det planlagt et nytt svømmeanlegg på Økern av Sten og Strøm der det også planlegges et nytt bysentrum.

ALTERNATIVE TOMTER

I Oslo-sør i dag finnes det ikke så mange svømmehaller, så Nordstrand kunne vært et alternativ. På Ensjø utvikles det nå 7000 nye boliger uten noe særlig infrastruktur. Der kunne det også vært et behov. På enden av Sørenga er det enda ikke bestemt hva som skal bygges, bare at det skal være en publikumsattraksjon. De prøver å bygge ytterst til slutt i tilfellet noen kommer på et bra forslag. I Groruddalen ønsker man å bringe dalsidene sammen ved å legge noen funksjoner langs Nedre Kallbakkvei. Der finnes det en fin og stor tomt ved kirkegården. Elven og parken gir kvaliteter til området, samt at man har en fin utsikt over byen. Det er også foreslått å etablere en ny t-bane stasjon for å gjøre området mer tilgjengelig.

MIRA - Ressurssenter for innvandrere- og flyktningkvinner.
Intervju: 08.11.11



Fakhra Salimi. leder av Mira senteret

“

MiRA-Senterets målsetting er å fremme aktiv deltakelse i utformingen av et samfunn hvor borgere er likestilte i skapelsen av sine hverdagslige liv.

MiRA er et ressurscenter for innvandrere og flyktningkvinner. Den fungerer som en møteplass for engasjerte og samfunnsaktive kvinner og jenter med minoritetsbakgrunn. De ønsker å fremme og synliggjøre de ressurser og potensialer minoritetskvinner og -jenter besitter. MiRA-Senterets målsetting er å fremme aktiv deltakelse i utformingen av et samfunn hvor borgere er likestilte i skapelsen av sine hverdagslige liv.

BEHOV

De ansatte ved Mira senteret mener det absolutt er behov for flere møtesteder for innvandrerkvinner. De har flere ganger blitt kontaktet av minoritetskvinner som etterspør svømmekurs for kvinner. Lederen ved Mira senteret forteller at hun selv bruker svømmehallen som en sosial arena, der hun drar sammen med vennene sine. Hun mener det kunne fungere som et kvinnefellesskap, gjerne der man kan ta med barn, men også et tilbud for bare kvinner.

Mira senteret har opparbeidet seg et rykte som et trygt sted for jenter med minoritetsbakgrunn å oppsøke. Det er viktig for at det skal være et tilbud som når ut til de som trenger det.

For å få gjennomslag for et slik prosjekt er det viktig at det ikke blir presentert som et tilbud kun for minoriteter, men en gode hele befolkning kan nyte godt av.

WORKSHOP

Deltakere: Kurdiske-, Iranske- og tjetjenske kvinner

Intervju: 13.11.11



“

Det trenger ikke være en bunkers selv om vi ikke kan vise kroppene våre.

Tanker etter workshop med svømmekursdeltakere 13. desember 2011

I samarbeid med Grete Ulveslie inviterte vi kvinner fra svømmekurset hennes til å delta på en workshop. Vi ønsket å snakke med de om hvordan de så for seg et nytt folkebad, hvilke behov hadde de og hvilke tilbud så de for seg?

Kvinnene var blant annet tsjetsjenske, kurdiske og iranske og alle muslimske. Lengden på opphold i Norge varierte, noen i 10 år, andre i en kortere periode.

Samtalen var allerede godt i gang på persisk da vi kom inn på møterommet i Trondheim kommunes lokaler på Heimdal. Flere kvinner kom etter hvert, noen tok av seg hidsjaba da de kom inn, andre lot den være på og noen gikk uten. Kvinnene var på vår egen alder og noen var opp mot 50 år. Noen av de tilhørte kurset for nybegynner og andre videregående kurset som vi hadde møtt tidligere på vinteren. De var alle opptatt av å svømme og å være i vann og var veldig takknemlige for tilbudet om svømmekurs.

Vi begynte med å presentere oss og fortelle om oppgaven vår. Reaksjonene var positive og de kom raskt på banen med kommentarer.

”Det må ikke være et bad som bare er tilpasset oss ” sa en av kvinnene.

”Det trenger ikke være en bunkers selv om vi ikke kan vise kroppene våre” sa en av de andre. Det kan være vegger der lyset skinner igjennom og som ikke går fra vegg til tak. De var litt uenige om hvor privat de ville være når de dusjet og kledde av eller på seg. For noen var dette viktigere enn for andre. Den ene av kvinnene mente at en del jenter dusjet med badetøyet på på grunn av manglende privathet i dusjen og at dette var et problem av hygienemessige årsaker for andre og for jentene selv.

I inngangspartiet var det viktig å møtes, en kafé der man kunne kjøpe kaffe og noe spise ville de gjerne ha. Den ene sa at barna ofte maste om noe å spise etter de hadde svømt. Hvis man også kunne ta med egen mat var det det beste.

De som var mødre var opptatt av at barna skulle få et sted å leke for de så at barna hadde stor glede av å være i vann. Men de ønsket at de gjerne kunne bade samtidig selv også, et sted der de kunne ha oversikt over barna.

En av kvinnene mente at det var bra med trening i vann fordi mange minoritetskvinner ikke bruker treningssentre. Svømming var en treningsform som passet mange.

Da vi spurte om badetradisjonene i hjemlandet fortalte noen av de at de hadde hammam i landene de kom fra, men det var de eldre kvinnen som hadde sterkest forhold til det. De snakket om kvinnefellesskapet de fant der og velværen, men de trodde ikke nordmenn ville brukt en hammam. Noen var mer vant til å svømme i hjemlandet, for andre var det første gangen her i Norge.

De snakket om at det var mange innvandrerkvinner som ble isolerte her i Norge. De kom seg ikke ut i jobb fordi de ikke kunne språket og da møtte de heller ikke andre folk. Ensomhet var et stort problem og et lavterskeltilbud som oppfattes som trygt mente de var et stort behov.

Da vi takket de for at de stilte opp og hjalp oss, takket de oss for at vi så behovet deres og ville gjøre noe for de.



For å oppnå et rikere resultat av samtalen hadde vi laget et spillebrett som var inndelt i områder for inngangsparti, garderobe og bassengene. Brikker skulle plasseres etter kvaliteter og aktiviteter man ønsket skulle skje i de ulike rommene. Små brikker med mennesker symboliserte hvem man ville gjøre dette sammen med.

Resultatet av diskusjonen ble:

- Inngangsparti:

Aktiviteter: Møtes, spise, drikke, toalett, handle

Dette ønsket de å gjøre med familie, gjerne mange sammen og ingen kjønnsdeling.

- Garderobe:

Aktiviteter: Skifte, dusje

Her vil man være mann og kvinne separert og også gjerne dusje alene.

Man ønsker skjermete områder, med lite snakking, varm temperatur, tørt og lyst.

- Basseng

Aktiviteter: Vanngymnastikk, ulike aktiviteter for barn, lek, toalett, bade ute, sitte og drikke, svømme, badstue og boblebad.

Dette ønskes og gjøres mann og kvinne separert, men med unntak av en felles avdeling for lek og aktiviteter for barn der hele familien kan være sammen. Musikk og lyse lokaler er det ønske om i områder for vanngymnastikk og lek, mens i velvære delen ønskes det en rolig stemning med varm romtemperatur og dunkel belysning.

På slutten av workshopen delte vi ut en spørreundersøkelse der spørsmålene og resultatet var:

- Hvorfor ville du oppsøkt et badeanlegg?

Alle ønsket å lære og svømme eller svømme, samt trening i vann og det sosiale var viktige faktorer.

- Hvem vil du bade med?

For alle var det viktig å bade bare kvinner sammen og enkelte ønsket også å bade med familie og barn.

- I garderoben ønsker jeg:

Et flertall ønsker å dusje alene, der noen av de spurte også ville foretrukket å skifte alene.

Dette var ikke en nødvendighet for alle, andre kunne dusje og skifte i åpne rom sammen med andre kvinner.

02 avisartikler



NØDVENDIG: Athithan Kumarasamy mener et svømmebasseng til Stovner er livsnødvendig. Alt for mange kan ikke svømme. (ARKIVFOTO: Anders Halvorsen)

[Kjøp bilde](#)

- Livsnødvendig med svømmehall på Stovner

- Jeg skal love å få svømmebasseng til Stovner om AP vinner valget. Om jeg å må ligge foran Stortinget for å få det til!

AV: IVAR BRYNILDSEN
E-POST: IAR.BRYNILDSEN@DITTO.SLO.NO
PUBLISERT 12.09.2011 11:19
ST OPPDATERT 12.09.2011 14:02

Tweet 0

STOVNER: Han har virkelig lyst til å bli hørt i slo-politikken, Athithan Kumarasamy. Han representerer p i bydelsutvalget, og står på syvende plass på lista til styret.

[Del på Facebook](#)

Jeg ber spesielt folk med minoritesbakgrunn om å oblisere og komme seg ut og stemme slik at vi kan se de som bor i vest at vi er sterkere sammen.

Kom igjen nå, lyder hans oppfordring.

il motbevis

Vi må ikke la FrP få rett angående folk med inorittsbakgrunn. De sier at vi er giddelese og ikke rstår noe. Nå kan vi vise hva vi er laget av, sier

Kilde: lokalavisen, Ivar Brynildsen 12.09.2011
<http://www.lokalavisen.no/nyheter/livsnodvendig-med-svommehall-pa-stovner-1.6484463>

Publisert fredag 28.08.2009 kl. 16:27



SLUTT PÅ NEKT: Oslobadene opphever forbudet mot å bade i heldekkende badetøy. Foto: Scanpix

Åpner for «burkini» i Oslo-badene

Tillater bruk av heldekkende badedrakter, såkalte burkiner, som mange muslimske kvinner ønsker å bruke.

Flere kvinner er blitt nektet å bade på innendørsbadene i Oslo med heldekkende badetøy. Nå har imidlertid kommunen sett på saken og avgjort at det ikke strider mot bestemmelsene å bade i heldekkende drakt.

- Det er noen som har behov for å dekke seg til. Vi synes det er viktig at flest mulig som bor i denne byen har tilgang på badene, og bruker badene. Og da forsøker vi i hvert fall innen rimelighetens grenser å ivareta også disse menneskenes interesser, sier avdelingssjef Jan Zander i Idrettsetaten i Oslo kommune til [NRK](#).

Kilde: dagbladet, 28.08.2009
<http://www.dagbladet.no/2009/08/28/nyheter/innnenriks/helse/svomming/bading/7860857/>

Nr. 23 – 30. september 2000
Tidsskr Nor Lægeforen
2000; 120:2804-6

Tidsskrift for
Den norske legeforening



TEMA: DIABETES

Diabetes hos ikke-vestlige innvandrere

I F Larsen

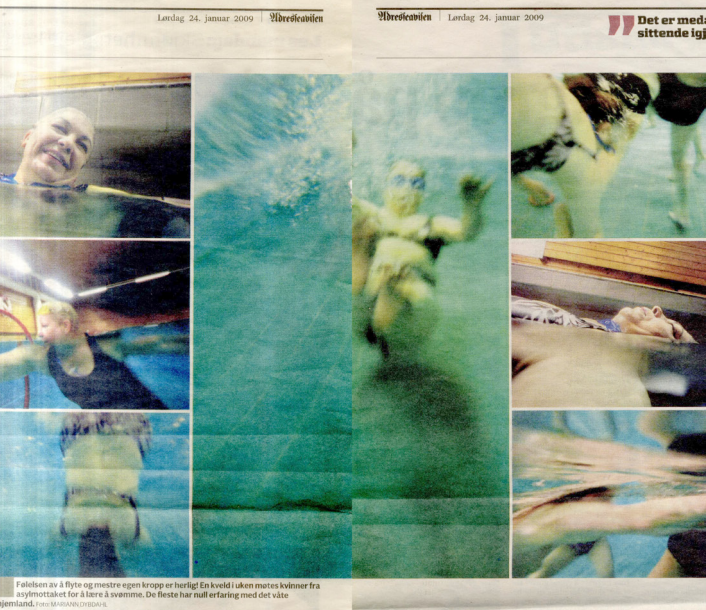
Om lag 15 % av innbyggerne i Oslo har ikke-vestlig etnisk bakgrunn, og i bydelene i sentrum er andelen rundt en tredel. Forekomsten av diabetes i denne delen av befolkningen er høyere enn i en tilsvarende vestlig befolkningsgruppe.

Basert på egne erfaringer fra Lovisenberg Diagonale Sykehus drøftes i denne artikkelen de til dels betydelige kulturelle kommunikasjonsproblemene som oppstår når man ønsker å sette i gang behandling. Diabetesbehandling krever samarbeid, forståelse og vilje til å ta ansvar for egen sykdom. Det kan være betydelige kulturelle barrierer for dette.

Innvandrergrepper viser stor variasjon med hensyn til utdanning, sosiale forhold og kultur. Det er også ofte store klasseforskjeller. Religiøs fatalisme og faste kan gjøre diabeteskontroll vanskelig.

Det er viktig å skaffe seg grundig informasjon om pasientens bakgrunn og å etablere best mulig kommunikasjon. Lovisenberg Diagonale Sykehus har gode erfaringer med gruppeundervisning for pakistanere med diabetes.

Kilde: den norske legeforeningen, 30.09.2000
http://tidsskriftet.no/article/183279



vinner seg opp i vann

I klarer te tvers ret. Hun dri vært i den lyser hun får kanten og opp av

Med vannlønning. Dette er brystsvømming, sier hun og tar noen tak, – og dette er rygg, demonstrerer hun for hun avslutter med butterfly. – Butterfly er vanskelig! Det vil nok ta en tid før kvinnene behersker butterfly. Men Liv Stene er imponert over hvor fort de tar flytsvømming. Det er Trondheim kommunes flyktninghjelpetjenesten et vellykket svømmekurs for de kvinnelige asylsøkerne. Nå prøver Grete Ulvesli å finne penger til enda ett. – Det er så verdifullt for dem, så jeg håper det går, sier hun og redder en klavertball på arvefrid fra en forrykende håndballkamp nede i bassenget. – Svømming er en meningsfylt aktivitet, ikke minst for kvinner i asylmottak, sier Ulvesli.

Følelsen av å mestre egen kropp er bra, både fysisk og psykisk.

– Kan man svømme, kan man redde både seg selv og andre dersom det oppstår en ulykke. Men det handler også om mestring og selvstendighet. Følelsen av å mestre egen kropp er bra, både fysisk og psykisk. Samtidig kommer de seg ut av huset og blir kjent med andre. Svømming er kvinneselvsikkerhet, sier Grete Ulvesli.

Svømming er en meningsfylt aktivitet, ikke minst for kvinner i asylmottak.

Med vannlønning. Dette er brystsvømming, sier hun og tar noen tak, – og dette er rygg, demonstrerer hun for hun avslutter med butterfly. – Butterfly er vanskelig! Det vil nok ta en tid før kvinnene behersker butterfly. Men Liv Stene er imponert over hvor fort de tar flytsvømming. Det er Trondheim kommunes flyktninghjelpetjenesten et vellykket svømmekurs for de kvinnelige asylsøkerne. Nå prøver Grete Ulvesli å finne penger til enda ett. – Det er så verdifullt for dem, så jeg håper det går, sier hun og redder en klavertball på arvefrid fra en forrykende håndballkamp nede i bassenget. – Svømming er en meningsfylt aktivitet, ikke minst for kvinner i asylmottak, sier Ulvesli.

Svømming er en meningsfylt aktivitet, ikke minst for kvinner i asylmottak.

Med vannlønning. Dette er brystsvømming, sier hun og tar noen tak, – og dette er rygg, demonstrerer hun for hun avslutter med butterfly. – Butterfly er vanskelig! Det vil nok ta en tid før kvinnene behersker butterfly. Men Liv Stene er imponert over hvor fort de tar flytsvømming. Det er Trondheim kommunes flyktninghjelpetjenesten et vellykket svømmekurs for de kvinnelige asylsøkerne. Nå prøver Grete Ulvesli å finne penger til enda ett. – Det er så verdifullt for dem, så jeg håper det går, sier hun og redder en klavertball på arvefrid fra en forrykende håndballkamp nede i bassenget. – Svømming er en meningsfylt aktivitet, ikke minst for kvinner i asylmottak, sier Ulvesli.

Muslimske jenter krever egne dusjer



Fatuma Korane og Ashwak Ali mener Gerhard Schøning Skole bør innføre båser i dusjene slik at muslimske jenter får mulighet til å dusje etter gymtimene. I dag hindrer fellesdusjer jentene fra å dusje.

Publisert: 11.11.2003 kl. 21:44
Endret: 11.11.2003 kl. 21:44

Somalske Fatuma Korane (20) og Ashwak Ali (24) mener de har lik rett til å få opprettholde hygienene etter svette gymtimer som sine norske medelever.

- Som muslimer kan vi ikke være nakne foran andre jenter. Derfor kan vi ikke dusje i fellesdusjen, sier Fatuma. Hun mener skolen i større grad bør legge til rette for muslimske jenter. Ved Gerhard Schøning Skole i Midtbyen er 20 prosent av de om lag 450 elevene fremmedspråklige. Blant de 30 til 40 nasjonalitetene er kurdere, somaliere og vietnamesere godt representert.

Adskilt i gymtimene

Etter ønske fra flere innvandrertjenter har skolen godtatt at jenter og gutter har gymtimer hver for seg. Ifølge rektor Gerd Opedal er det frivillig å ha gym sammen med det motsatte kjønn. 3. klassingene Fatuma og Ashwak setter pris på at skolen er imøtekommende, men mener det er mye som gjenstår.

- Man er som regel svett etter gymtimen, og selvfølgelig vil vi dusje. Men med dagens situasjon kan vi ikke gjøre så mye med det, sier de.

Selv dusjer jentene hos Fatuma siden hun bor like ved skolen. For deres muslimske klassevenninner er det verre: De må stå i kø foran vasken i garderoben for å foreta kroppsvask.

I 1999 uttalte Utdanningsdepartementet at dusjing for elever i grunnskolen er frivillig ettersom det ikke finnes lover eller forskrifter som pålegger elevene å dusje. Ifølge departementets uttalelse bør elever som opplever dusjing på skolen som problematisk slippe dette for ikke å få skoledagen ødelagt.

Vurderer flere vasker

Fatuma og Ashwak savner også flere vasker i garderoben på grunn av kødannelsen foran vasken før spisepausen midt på dagen. Før hvert måltid må de muslimske elevene vaske seg i ansiktet, på hendene og på bena.

- Store deler av pausen må vi bruke på å stå i kø for å vaske oss før maten, sier Ashwak.

Etter 20 år med fremmedspråklige elever ved skolen har rektor Gerd Opedal blitt stilt overfor flere problemstillinger. Ifølge Opedal prøver de å tilrettelegge så langt det er mulig for de fremmedspråklige elevene. For en måned siden ytret elevene ønske om flere vasker for å unngå lange køer for måltider og etter gymtimer.

- Vi undersøker muligheten for å montere flere vasker som skilles ved skjerm Brett, slik at jentene får litt privatliv når de foretar kroppsvask. Vi må se om dette kan gjennomføres på den gamle skolen vår, men dersom det går vil vi sørge for å få dette kommer på plass snarest, lover Gerd Opedal.

- At de ønsker egne dusjbåser var jeg ikke kjent med, men vi anbefaler dem jo å dusje etter gymtimene så dette må vi vurdere, sier rektoren.

- Et rimelig krav



- Det blir for mye å kreve egne båser i dusjen nå, men dersom skolen renoveres er det et rimelig ønske, mener Mohammad Azhar.

Publisert: 12.11.2003 kl. 15:56
Endret: 12.11.2003 kl. 15:56

Lederen av Muslim Student Association in Trondheim (MSAT), Mohammad Azhar stiller heller spørsmålsteget ved det norske skolesystemet. - I garderobene er det lagt opp til at eksponering er uunnngåelig. Er det nødvendig? Det er sikkert mange elever som ville foretrukket større privatliv, også norske, sier han. Selv er han fra Pakistan og kjenner til problematikken somalske Fatuma Korane og Ashwak Ali står overfor etter gymtimen ved Gerhard Schøning videregående skole. Han mener kravet om egen dusj er et rimelig ønske ettersom det er religionsfrihet i Norge. - Man kan ikke forvente at skolen skal bygge om dusjene nå, men dersom man bygger en ny skole eller renoverer gamle skoler er det et rimelig ønske, sier Azhar mens han setter seg på det teppebelagte gulvet i studentforeningens bønnerom på Gløshaugen. **Gjelder også gutter** Studenten mener behovet for å dusje i fred avhenger av hvordan man tolker Koranen. I hans omgangskrets, som blant annet består av pakistanske jenter og gutter, er det ulik praksis på området. Azhar understreker imidlertid at Koranen er like klar i talen overfor gutter når det gjelder eksponering av egen kropp. - Ifølge Koranen skal også gutter eksponere seg minimalt. Dette gjelder spesielt i forhold til det motsatte kjønn, men også i forhold til samme kjønn. Det har ingenting å si om det er muslimer eller ikke-muslimer i rommet, forklarer Azhar.

Kilde: adressa, 11.11.2003

<http://www.adressa.no/nyheter/trondheim/article41021.ece>

Kilde: adressa, 12.11.2003

<http://www.adressa.no/nyheter/article40915.ece>

Overrasket over dusj-reaksjonene



I løpet av sitt 24 år lange arbeid med flyktninger og innvandrere har Sintef-forsker Berit Berg aldri opplevd så voldsomme og ensidige reaksjoner som i dusjbås-saken.

Publisert: 17.11.2003 kl. 22:52
Endret: 17.11.2003 kl. 22:52

- Jeg er overrasket over at de massive reaksjonene er så ensidig negative, sier Berit Berg (bildet).

Som ansatt i Flyktningerådet i Trondheim tok hun imot de første vietnamesiske båtflyktningene i 1979. Siden da har hun jobbet med spørsmål knyttet til asylsøkere, innvandrere og integrering, siden 1988 som forsker i Sintef. Men stormen som har oppstått etter at to jenter ved Gerhard Schønings skole i Trondheim sa de ville ha egne dusjbåser i garderoben, har ikke Berg opplevd tidligere.

I forrige uke sa de muslimske jentene Fatuma Korane og Ashwak Ali til Adresseavisen at de ikke kunne dusje etter gymtimen fordi deres tolkning av Koranen ikke tillot de å vise seg nakne foran andre, heller ikke andre muslimske jenter. Jentene ville ha egne dusjbåser, noe som resulterte i voldsomme reaksjoner fra sinte og provoserte nordmenn.

Rektor Gerd Opedal bestemte straks at de skulle sette opp dusjbåser i garderoben, men fortsatt henvender lesere seg til Adresseavisen for å uttrykke sin motstand.

Berit Berg er forundret over mangelen på motreaksjoner i saken.

- Det overrasker meg at det ikke er flere som står frem og støtter jentene.

Utfordrer likhetstanken

Hun tror reaksjonene skyldes den sterke likhetstankegangen i det norske samfunnet.

- Folk er skeptiske til særbehandling. Spesielt når det gjelder en gruppe som har fått mye negativ oppmerksomhet, som muslimene har, sier forskeren.

Sinte lesere lar fortsatt frustrasjonen få utløp på debattinnleggene på adressa.no. I flere av innleggene er budskapet det samme: Enten må innvandrere innrette seg etter norske normer og regler, eller så kan de dra tilbake til hjemlandet.

Berit Berg mener mange forveksler tanken bak integreringen av innvandrere med assimilering, som betyr at innvandrere skal adoptere norske verdier og levemåte. - Integrering er en toveissak. Innvandrere skal tilpasse seg vår kultur, våre normer og væremåte, men det krever gjensidig tilpasning, også fra nordmenns side. Vi må akseptere og gi rom for at folk er forskjellige, sier forskeren.

- Tøft av rektor

Hun tror imidlertid ikke reaksjonene er representative for den jevne trønder.

- Det nekter jeg å tro. Vi må ta i betraktning at det er de med sterkest mening som hiver seg på telefonen eller skriver en mail i slike saker. Jeg har besøkt flere skoler og andre arbeidsplasser med innvandrere, og dette er ikke det bildet jeg møter, sier Berit Berg. Sintef-forskeren mener rektoren på Gerhard Schønings skole er modig når hun velger å legge til rette for elevene.

Kilde: adressa, Berit Berg, 17.11.2003
<http://www.adressa.no/nyheter/trondheim/article40297.ece>

Svøm for livet

Frivillige svømmekurs for innvandrere er ikke bare livredning, men også nøkkel til integrering.

Publisert: 01.mar. 2011 (05:00) Oppdatert: 28.feb. 2011 (06:33)

SVÆRT MANGE små barn kommer til Norge uten å ha tilstrekkelig kunnskap om svømming og vann. Dårligst scorer barn av innvandrere fra Afrika og Asia. Mange av dem har også foreldre som ikke kan svømme. Å lære det i voksenalder er krevende, og mange foreldre vegrer seg også for at barna skal få regulær svømmeundervisning. Konsekvensene er alvorlige: Allfor mange barn drukner i løpet av et år fordi de ikke kan svømme. En uforholdsvis stor andel av barna er innvandrere.

Kultur og religion får ansvaret for at det er slik. En konsekvens er krav til separat svømmeundervisning for muslimske jenter i skolen. Å gi etter for krav om spesielltilpasset opplegg for separat undervisning for muslimske jenter er ikke veien å gå. Dersom foreldrene nekter barna obligatorisk opplæring, må de selv ta ansvaret for at barna faktisk lærer livreddende svømmeferdigheter. I dagens BT kan vi lese om et slikt tiltak som faktisk virker.

«**AKSEPTEN** i hjemmene er nøkkelen til suksess», sier

Richard Espedal Kiwanuka til BT i dag. Selv kan han ikke svømme, men han driver svømmeopplæring for barn og unge med minoritetsbakgrunn. 600 har deltatt på kurs siden 2004. Han har et svært viktig poeng: Foreldres anerkjennelse av at svømming, men også gymnastikk, er viktig, er avgjørende for at barna tidlig kan skaffe seg ferdighetene.

Kiwanuka har et annet viktig budskap verdt å merke seg for dem som driver med integreringsarbeid: Han oppsøker foreldrene ansikt til ansikt og forteller dem hvorfor svømmekurs er viktig for barna deres. Det holder ikke med lapp i posten eller dekreter ovenfra.

”I et kystland som Norge er svømmeferdighet en nødvendig forutsetning

SKOLEN HAR ET ansvar for at elevene skal få den opplæringen de har krav på, men den er ikke alene om ansvaret. Etter flere drukningsulykker i fjor, blant annet på Romsås, krevde flere instanser obligatorisk svømmeopplæring for innvandrerbarn. Konsulent Ayaan Yaslin i Kirkens Bymisjon var en av dem som mente at slike kurs burde være gratis, og at de måtte være utformet på en slik måte at de viste respekt for religion og kulturelle forskjeller.

Gjennom den offentlige skolen har barna obligatorisk svømmeopplæring, men foreldrene står fritt til å benytte seg av frivillige tilbud som gjerne kan tilpasses religiøse og kulturelle oppfatninger. I et kystland som Norge er svømmeferdighet en nødvendig forutsetning. Kiwanukas metode er en vei mot denne tryggheten.

Hva tenker du om denne saken?

Kilde: bt.no, 01.mar. 2011
<http://www.bt.no/meninger/leder/Svm-for-livet-1756933.html#.T2bibo41iHk>

Swimmers are told to wear burkinis

British swimming pools are imposing Muslim dress codes in a move described as divisive by Labour MPs.



UK councils running restricted swimming session for Muslims

By Patrick Sawyer

9:00PM BST 15 Aug 2009

Under the rules, swimmers – including non-Muslims – are barred from entering the pool in normal swimming attire.

Instead they are told that they must comply with the "modest" code of dress required by Islamic custom, with women covered from the neck to the ankles and men, who swim separately, covered from the navel to the knees.

The phenomenon runs counter to developments in France, where last week a woman was evicted from a public pool for wearing a burkini – the headscarf, tunic and trouser outfit which allows Muslim women to preserve their modesty in the water.

The 35-year-old, named only as Carole, is threatening legal action after she was told by pool officials in Emerainville, east of Paris, that she could not wear the outfit on hygiene grounds.

But across the UK municipal pools are holding swimming sessions specifically aimed at Muslims, in some case imposing strict dress codes.

19.03.12 08.43

Kilde: The Telegraph, Patrick Sawyer 28, 15 Aug 2009

<http://www.telegraph.co.uk/news/politics/6034706/Swimmers-are-told-to-wear-burkinis.html>

KOMMENTAR



Gunnar Stavrum

Gunnar Stavrum er sjefredaktør i Nettavisen.
Mer om meg.

Lær innvandrerne å svømme

Skrevet av [Gunnar Stavrum](#) den July 1, 2010

Tagger: Drukning, Drukningssulykke, Innvandrerbarn, Kirkens Bymisjon, Obligatorisk svømmekurs, Somalia



HELVET OPP: De to guttene skal ha spilt fotball ved Svarttjern på Romsås, da den ene på en eller annen måte falt ut i vannet. Den andre skal så ha hoppet ut i vannet for å redde broren. Foto: Høin, Morten i SCAAPPS

Brødre omkom i drukningsulykke

De to brødrene spilte fotball da den ene falt ut i Svarttjern. Den andre hoppet etter for å redde ham.

Hvor mange tragiske drukningsulykker må vi oppleve før alle innvandrerbarn sendes på obligatorisk svømmekurs?

Uansett hva man mener om innvandring, så bør de fleste være enige i at personer som bor i Norge bør få de nødvendige forutsetningene for å leve trygt.

Å kunne svømme er en slik ferdighet. Dessverre ser vi stadig eksempler på drukningsulykker som kunne vært unngått om ofrene kunne svømme.

Jeg har ikke funnet statistikk som bekrefter min hypotese, men det er stadig oftere meldinger om drukningsulykker med små barn. Gårsdagens forferdelige ulykke i [Svarttjern på Romsås](#) er typisk: To brødre fra Somalia drukner under bading etter fotballtrening. Ingen kan svømme, og når lillebroren får problemer i vannet, forsøker storebror å hjelpe. Begge omkommer.

Man skal ha et hjerte av stein hvis man ikke ser det tragiske i en ulykke som så lett kunne vært unngått.

Det er mitt inntrykk at samfunnet har mindre fokus på drukningsulykker enn tidligere. En mulig årsak er at det er en relativt sjelden dødsårsak for barn, og at [barneulykker – heldigvis – blir stadig sjeldnere](#). Færre drukner og trafikken har blitt tryggere, viser tall fra Statistisk Sentralbyrå.

Men under overflaten er en ny trend, og det er mange nye barn som kommer til Norge uten å ha noe forhold til vann og svømming. De to største gruppene av enslige, [mindreårige asylsøkere kommer fra Afghanistan og Somalia](#). Langt flere kommer med sine familier. Det er ingen dristig påstand at mange tusen av disse barna ikke kan svømme.

Nå mener flere, som konsulent Ayaan Yaslin i Kirkens Bymisjon, at barn må få obligatorisk svømmetrening.

- Mange somaliere har aldri lært å svømme, sier Yaslin, som tar til orde for at kursene må være gratis og at det må informeres om dem.

- Mange foreldre har mange barn og dårlig råd, derfor bør kursene være gratis, sier hun.

- Barna må lære å svømme når de er små, det er for sent når de blir store. I tillegg burde rene jente- og guttekurs diskuteres for de som ønsker det. En må kanskje i dette tilfellet vise forståelse for kultur- og religionsforskjeller, og det vil redde liv, sier hun.

- Hvis ikke, er det mange foreldre som kan si nei. Hvis foreldrene er motiverte, så vil det smitte over på barna. Det er veldig viktig å lære å svømme, sier hun.

Jeg er helt enig.

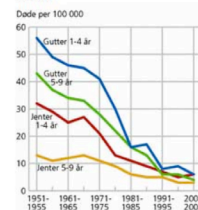
Aller viktigst er å lære disse barna å svømme. Dersom økonomi er et hinder, bør kurs være obligatoriske og gratis. Rene jente- og guttekurs skurrer, men hvis det er et virkelig hinder, så bør vi igjen fokusere på det viktige: Lær dem å svømme så vi slipper flere tragiske og unødvendige ulykker som den på Romsås!

Share / Save

Skrevet av [Gunnar Stavrum](#) den July 1, 2010

Tagger: Drukning, Drukningssulykke, Innvandrerbarn, Kirkens Bymisjon, Obligatorisk svømmekurs, Somalia

Figur 1. Dødsfall ved ulykker 1951-2004. Femårige gjennomsnittsrater, etter aldersgrupper og kjønn. Per 100 000



Kilde: Dødsårsaksstatistikk, Statistisk sentralbyrå.

Kilde: Nettavisen, Gunnar Stavrum den July 1, 2010
http://stavrum.nettavisen.no/?p=366

Row over ethnic minority only swim sessions for women and children



28 December 2006

A council has been fiercely criticised for holding ethnic-minority only swimming sessions.

Wolverhampton City Council employs special life-guards and instructors for the sessions, which are open to the city's black and Asian residents only.

It claims the weekly periods are for women and children with "religious or cultural issues which would otherwise prevent them from taking part."

But furious pool-users say they amount to racial segregation and claim they are being prevented from using the pool - simply because they may be white.

Share

Recommend

Tweet 0

Share

+1 0

Wolverhampton City Council employs special life-guards and instructors for the sessions, which are open to the city's black and Asian residents only.

It claims the weekly periods are for women and children with "religious or cultural issues which would otherwise prevent them from taking part."

But furious pool-users say they amount to racial segregation and claim they are being prevented from using the pool - simply because they may be white.

The hour-long, Thursday evening sessions at Wolverhampton's Central Baths replace an aqua-aerobics session that was previously open to all.

They are financially supported by Kellogg's Swim Active programme, which has funded the installation of special blinds around the pool, designed to protect swimmers' privacy.

The special sessions started in November and run every Thursday evening. It is not known exactly how many people take part.

Yesterday, swimmer Leslie Waugh, from Walsall, said: "It's wrong. The council bangs on about integration but then does something like this. The women even have their own instructor and lifeguard brought in for the sessions and the regular workers have to leave."

Local councillor Malcolm Gwinnett said: "It's one thing to have an all-women session, that's fine. But it should be all women of whatever religion, not just one religion, which leaves everyone else out in the cold."

Conservative MP Andrew Rosindell said: "This seems to be exactly the sort of thing that creates division and resentment rather than bringing people together."

"I'd like to know what the logic behind this is. It sounds like a pretty bad idea to me and just the sort of thing that councils should not be doing."

A Wolverhampton City Council spokesman said complaints about the scheme had been received by reception staff at the baths.

She said: "It is one of the most ambitious schemes in the country and aims to tackle childhood obesity, engage the city's ethnic minority communities and work with children who fear water."

"An initial trial of eight weeks is providing an opportunity for women and children from ethnic minorities, who may not otherwise participate for cultural and religious reasons."

The Wolverhampton ethnic-minority swim sessions come after leisure centre in Croydon, South London, opened its pool to Muslims only for two hours every week.

Thornton Heath Leisure Centre insist that men wear shorts which hide the navel and extend below the knee. Women wear a swimming costume that covers their body from the neck down to the ankle. There are separate sessions for men and women.

In common with the Wolverhampton plan, the sessions were condemned by local people for encouraging segregation.

Tweet 0

Share

+1 0

Suggested Topics

Wolverhampton

Cities

Security

Kilde: London Evening Standard, 28 Desember 2006
<http://www.thisislondon.co.uk/news/row-over-ethnic-minority-only-swimming-sessions-for-women-and-children-7191239.html>



Ja til økt innvandring

INGE TVEDTEN- samfunnsforsker, Bergen

- Vi kan alle bidra til å gjøre Norge mer mangfoldig og inkluderende, skriver kronikkforfatter Inge Tvedten. FOTO: THOMAS WINJE ØIJORD

Norge bør ta imot flere ikke-vestlige innvandrere, og det er all grunn til å være integreringsoptimist.

Norsk innvandringsdebatt har vært preget av to hovedleire. Den politiske ledelsen i Fremskrittspartiet og dens akademiske støttespillere har hatt fremmedfiendtlighet og intoleranse som utgangspunkt for sine utspill, og utnyttet fremmedfrykten strategisk. Alle andre partier har erkjent at innvandring og mangfold er en del av det norske samfunn, og fokuserer på de problemer og muligheter dette innebærer – med ulik vekt på de to. Få, om noen, har tatt til orde for at Norge trenger flere ikke-vestlige innvandrere for at vi skal kunne utvikle oss til et rikere, bedre og mer humant samfunn. Økt innvandring

Det er mange grunner til at økt innvandring og kontakt med mennesker fra andre land og kulturer vil bli avgjørende.

Det blir viktig for Norges posisjon i verden. Den «gamle verden» er ansvarlig for en gryende økonomisk krise i Vesten.

Vi er ansvarlige for en miljøkrise som rammer globalt. Og den utbredte fremmedfiendtligheten i Europa er i ferd med å svekke vår moralske stilling. Fremtiden tilhører på mange måter andre verdensdeler og økonomier. For å kunne forholde oss til det nye globale mangfoldet må vi også kunne forholde oss til et mangfold her hjemme.

Vi har mye å lære av folk utenfra. Det er noe underlig med tanken at vi som representerer mindre enn 0,1 prosent av verdens befolkning og er en ung nasjon skal sitte med nøkkelen til det gode samfunn. Demokrati, likestilling og ytringsfrihet fremheves ofte som særlige norske verdier, men få innvandrere og innvandrerkvinner er uenige i det. Det er jo derfor de har kommet hit. Utover dette har de aller fleste innvandrere viktig kompetanse og kvaliteter, fra medisin og

programmering, via omsorg og respekt for eldre, til idrettstalenter.

Økt kontakt med folk fra andre land og kulturer vil gjøre våre liv rikere. Gjennom min jobb møter jeg jevnlig folk fra totalt forskjellige samfunn og livssituasjoner i Afrika. Det som slår meg er ikke hvor forskjellige vi er, men hvor enige vi er om sentrale verdier som omsorg for familie, glede over å møte folk med annen bakgrunn, og solidaritet med folk i vanskelige situasjoner. Økt mangfold vil gi økt livskvalitet.

Grunnleggende premisser

For å få til en bedre innvandrings- og integreringspolitikk må vi være enige om noen grunnleggende premisser.

Vi må erkjenne at vi har et problem med fremmedfiendtlighet. Norge har Europas største parlamentariske representasjon av et fremmedfiendtlig parti, og uttalelser fra Frps politiske ledelse plasserer partiet trygt i gruppen av høyrepopulistiske partier. Jeg tror samtidig at mange av Frps velgere som stemmer på partiet på grunn av deres innvandringspolitikk, gjør det av frykt for det ukjente, snarere enn av en grunnleggende fremmedfiendtlighet.

Vi må ikke gjøre «multikulturalisme» mer komplisert enn det er. «Kultur» er et sett av felles meninger og holdninger det er stor grad av enighet omkring, og som gis forskjellige uttrykk alt etter sosial bakgrunn, kjønn og utdanning. Samtidig har vi alle flere roller, som foreldre, venner, arbeidskolleger, deltagere i lokalsamfunn, medlemmer av religiøse organisasjoner og politiske partier osv. Vi må kunne klare å kombinere et sett av felles grunnleggende verdier med respekt for mangfoldet.

Vi må bygge debattene på de fakta som finnes. Ikke-vestlige innvandrere representerer en liten del av Norges befolkning, og muslimer ennå færre – selv om konsentrasjonen er større i noen områder enn i andre. Islam som religion har ingen misjonsbefaling, og ingen ting tilsier en «islamisering» av Norge. Islam som religion bygger på tro, håp, kjærlighet og rettferdighet – slik kristendommen gjør. Og opprørene i arabiske land bør ha slått hull på myten om at islamsk tro er uforenlig med frihet og demokrati.

Vi må erkjenne at innvandring og integrering tar tid. Mange innvandrere kommer fra totalt forskjellige samfunnssystem og kulturer, og det tar tid å lære Norge å kjenne. Det viser seg jo også at annengenerasjons innvandrere klarer seg bra. De har stadig mer hørbare og fremtredende representanter innen for eksempel politikk, forskning og kultur, men også vanlige ungdommer gjør det godt på skolen og er vel integrert i samfunnslivet.

Og endelig må det kunne etableres enighet om at vi alle er mot grov kriminalitet og lovbrudd begått av etnisk norske så vel som av innvandrere. Det gjelder ikke minst innvandrere selv, som daglig må lide for den stigmatiseringen innvandrerers overrepresentasjon på en del slike statistikker innebærer. Noen forbrytelser kan til en viss grad forklares med traumatiske historier, sosial isolasjon, annet kvinnesyn osv., men de kan aldri forsvares på slike grunnlag.

Hverdagsmangfoldet

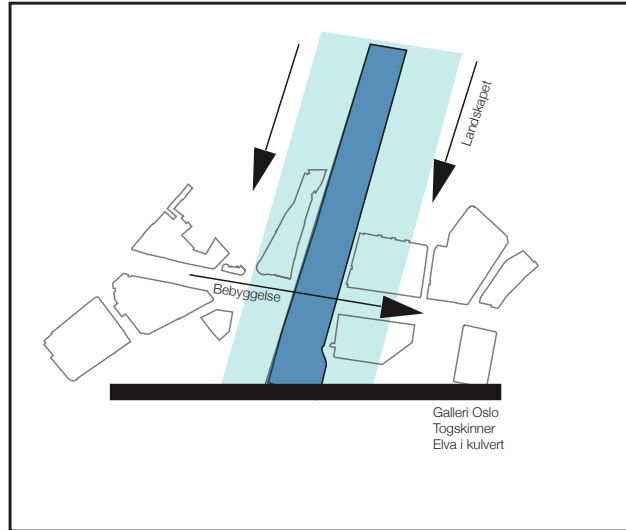
Innvandring og integrering er på mange måter for viktig til å overlates til politikere og politiske redaktører. Tall viser at 90 prosent av oss er positive til å ha innvandre som naboer; at folk som faktisk kjenner innvandrere er mest positive til innvandring; og at kvinner (som ligger i forkant av det meste ²) viser lavest oppslutning om fremmedfiendtlige krefter. Vi kan alle bidra til å gjøre Norge mer mangfoldig og inkluderende. Barn i barnehager opplever i liten grad forskjell på «oss» og «dem», og ungdom på skoler og i fotballklubber er i ferd med å få et mer naturlig forhold til innvandrer venner. Også for den eldre og mer skeptiske delen av befolkningen er det mulig å bidra: Vi kan ansette folk etter kvalifikasjoner og ikke etter etnisk bakgrunn; vi kan leie ut vår leilighet til høystbydende og ikke etter klangen på navnene; og vi kan aktivisere oss i de integreringstiltakene som finnes, for eksempel som flyktningeguides.

Men viktigst av alt er hverdagskontakten: Det største kultursjokket for vestlige så vel som for ikke-vestlige innvandrere er hvor vanskelig det er å komme i kontakt med nordmenn. De aller fleste utlendinger kommer fra samfunn der det offentlige rom er mer inkluderende og terskelen for å bli ordentlig kjent er lavere enn her. Det største problemet for innvandrere jeg kjenner er den daglige følelsen av å bli totalt oversett eller beglodd. Det er i det daglige en holdningsendring er aller viktigst, og det kan bare skje ved at vi alle engasjerer oss og går aktivt inn for å bli bedre kjent med våre nye landsmenn- og kvinner.

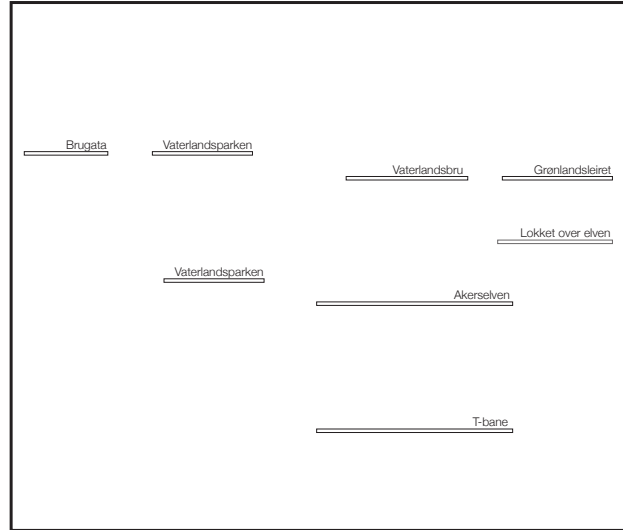
Kilde: Inge Tveten, Samfunnsforsker Bergen

03 stedsanalyser

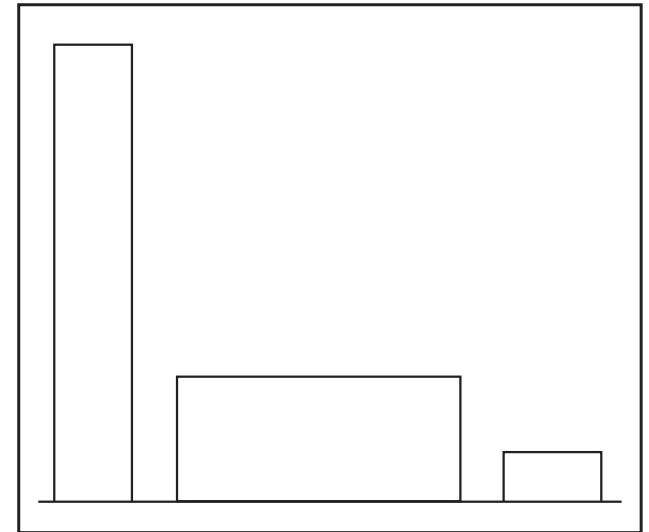
TOLKNING AV SITUASJONEN



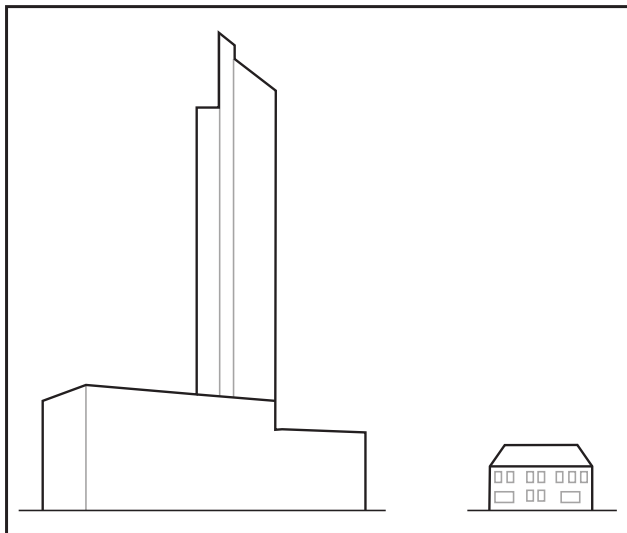
Landskapet har en retning og bevegelse nord - sør der Akerselva binder marka og fjorden sammen, men bevegelsen og lesbarheten blir stoppet da den går i en kulvert under Galleri Oslo jerbanelinjene. Bebyggelsen forholder seg til en vest - øst retning, på tvers av landskapet og elva, langs den gamle hovedinnfartsåren til byen.



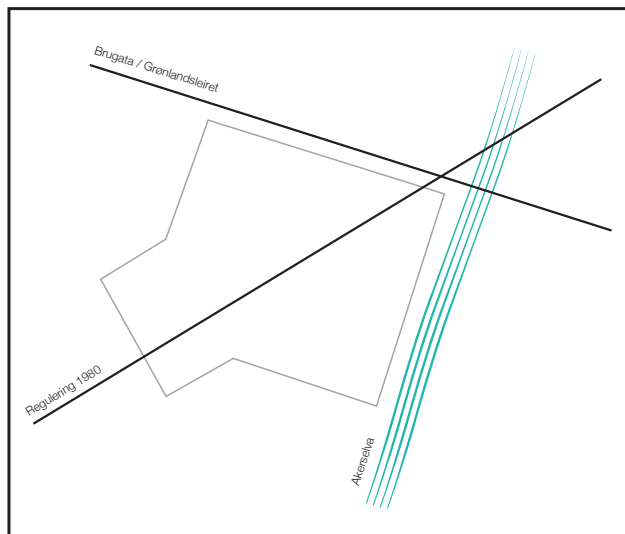
Hva er gulvet?
Området har en noe uryddig karakter blandt annet fordi man beveger seg på mange ulike nivåer.



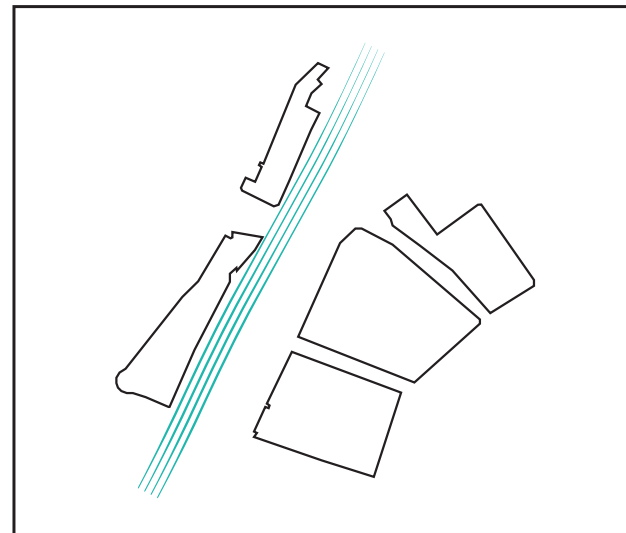
Området har en stor variasjon i skala og proporsjon.



Stort sprang i stilart, fra eldre små trehus med bakgårder til moderne monolittiske glassbygg.

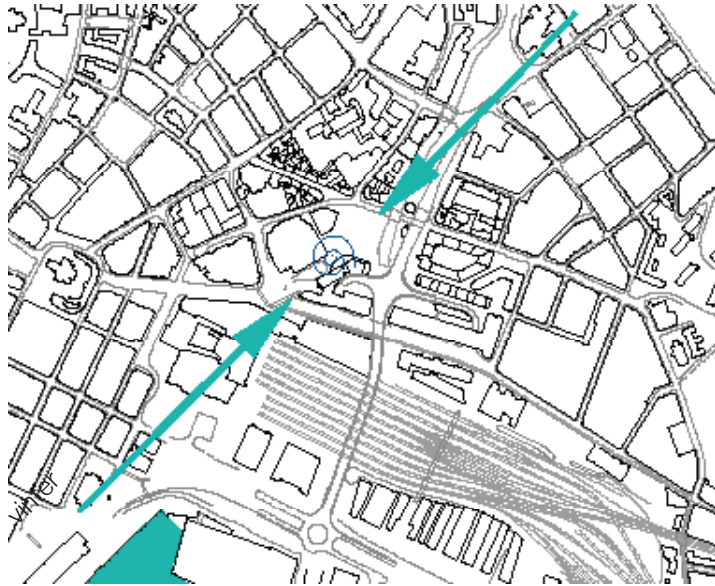


Retninger/ akser



Karakteren langs Akerselva i dag er variert, enkelte steder er det bebyggelsen trekt tilbake og det er etablert et grøntdrag, andre steder er bebyggelsen lagt helt ned mot kanten.

KLIMATISKE FORHOLD



Fremadherskende vindretninger

Fremherskende vindretning er fra **sørvest** på sommeren og fra **nordøst** på vinteren

Nærheten til fjorden fører til god ventilering i form av værlagsvinder, men de samme vindene skaper **turbulens** rundt høyhus. Der vinden presses langs veggene på høyhus vil den forsterkes.

Forurensning

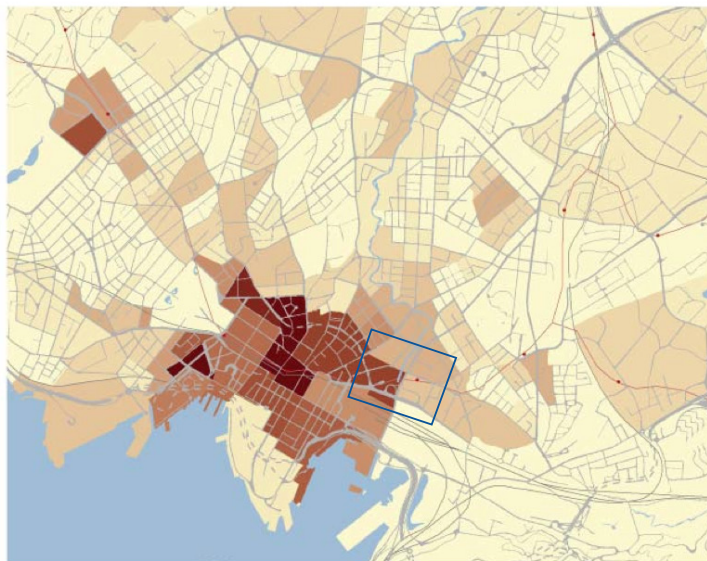
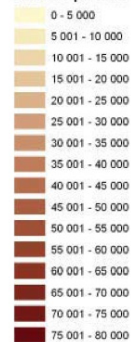
Rommet rundt Akerselva kunne fungert som en naturlig ventilasjonskanal, men overbygging av elva og utforming av Galleri Oslo og Nylandsveien på tvers blokkerer denne kanalen.

Følgen av liten terrenghelning, overbygging og barrieredannende bebyggelse er at kaldluftdrenasjen langs elva er redusert. Kaldluftdrenasjen er viktig for ventileringen i området når det er vindstille og forurensingskonsentrasjonen er størst.

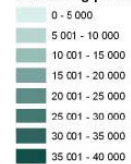
Hvis gjenåpningen av elva frem til sporområdet blir gjennomført og lokket med Galleri Oslo blir fjernet vil dette ha en meget positiv effekt på ventileringen av området og de lokale klimatiske forholdene.

BEBYGGELSE

Ansatte pr. km2



Befolkning pr. km2



Funksjonsfordeling

Området Oslo S danner en slags overgangssone mellom sentrumskjernen i vest, boligkvartalene i nord og øst, og det nye Bjørvika i sør.

Tomta ligger med en blanding av terminalbygg for kollektivtransport, handel og servicebygg, kulturbygg, kontorer og hotell rundt seg. På den andre siden av elven, langs Grønland-sleiret er bebyggelsen en funksjonsblanding mellom handel og service og boliger.

04 historiske analyser

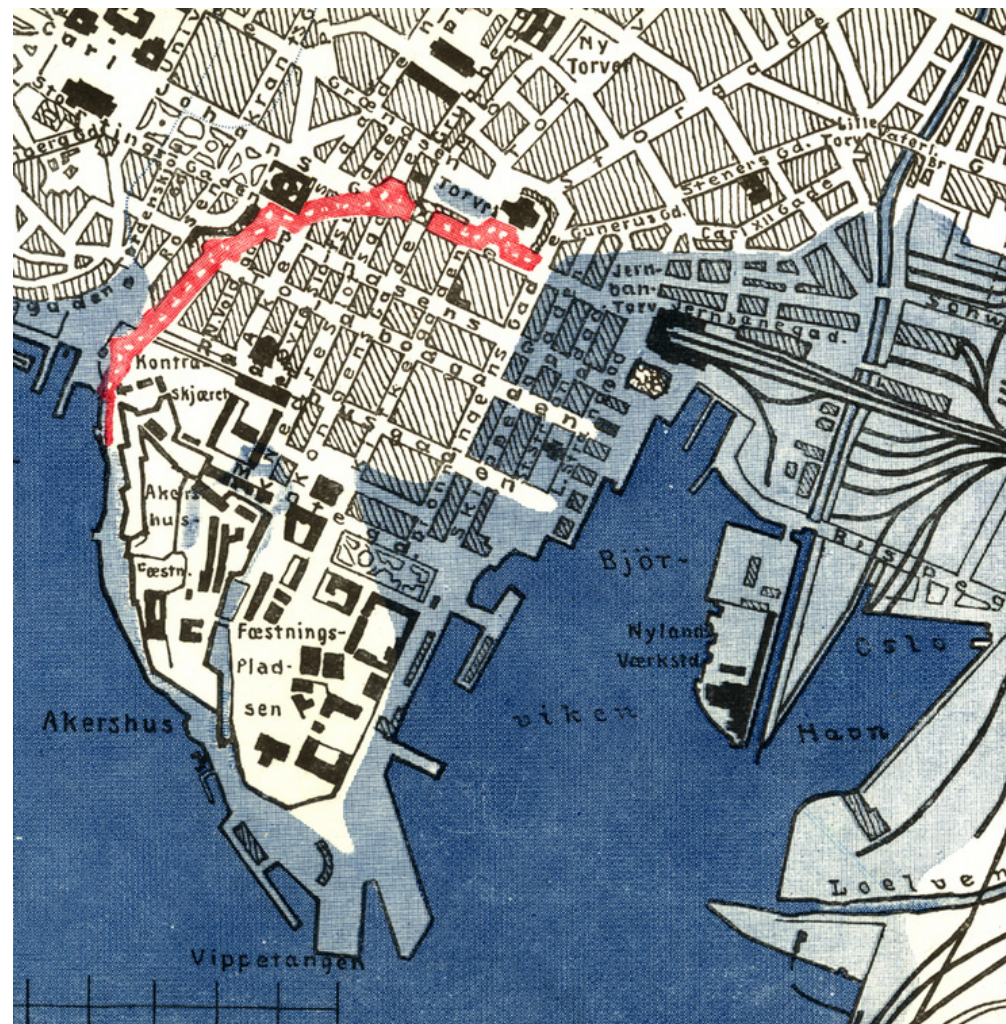


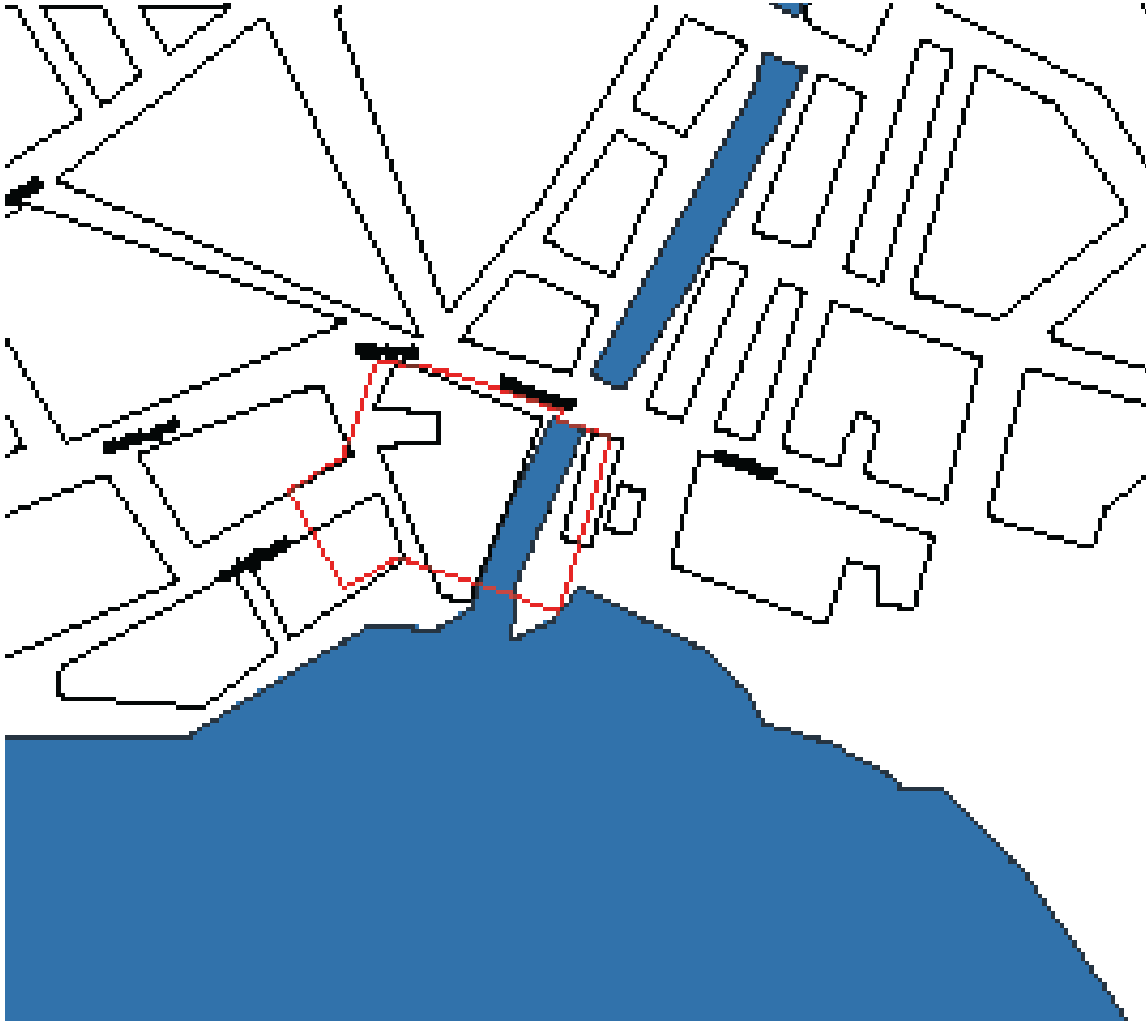
Tomta hadde mange lag av interessante historier. Historier om møter mellom "den fremmede " og den lokale kulturen.

1600-TALLET - WATERLAND-VASSTRUKKENT LAND

strandlinjen, vannnivå

På 1600 tallet var Vaterland er sumpaktig strøk som ble lett oversvømt. Nederlenderene som handlet her med tømmer kalte det Vaterland -vasstrukket land. Vaterlandbru ble bygd 1654 og var hovedinnfartsåren inn til byen.



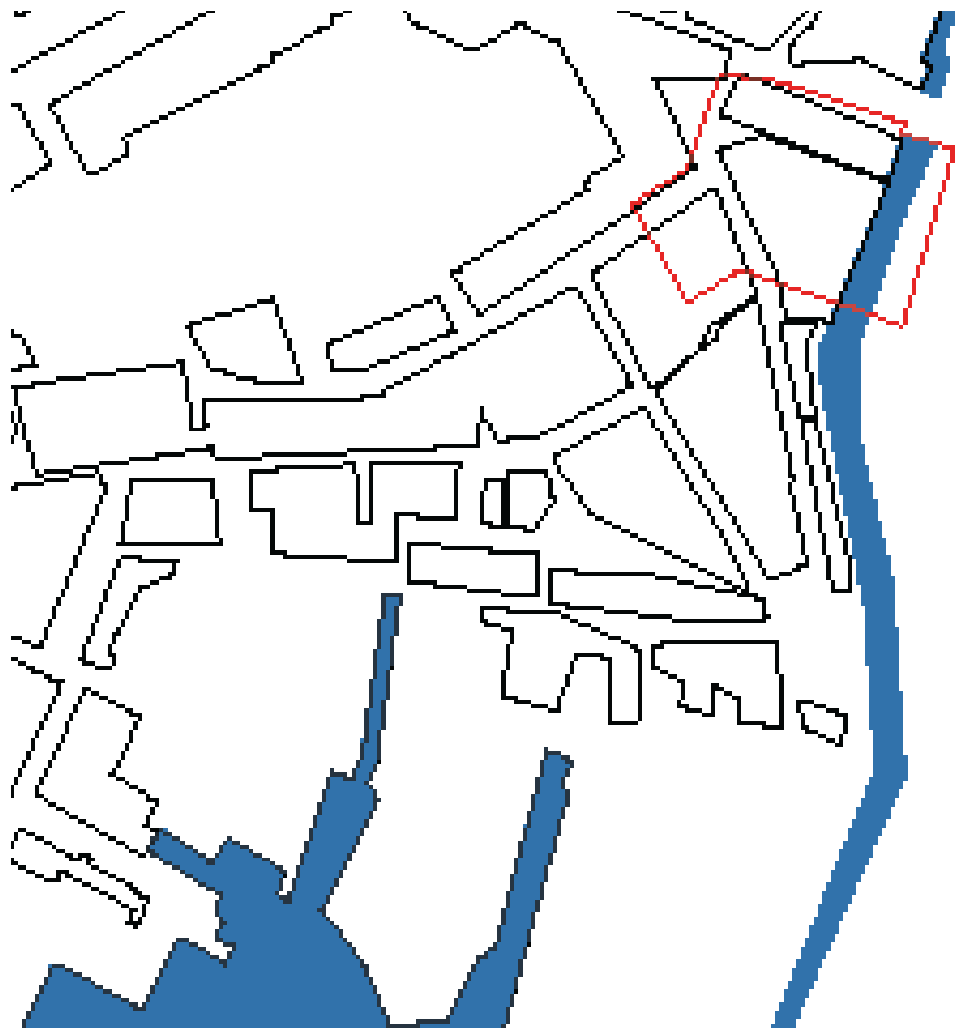


1794

kanaler og Lille Torget

Det lages kanaler og det bygges båthus og små hytter til arbeidsfolk langs elva. I utkantene kom en enkel, men velstelt bebyggelse - for håndverkere og høkere (kjøpmenn med begrensede rettigheter). Kjøpmennene kunne tjene store penger på bondehandel, losji, skjenkesteder og bordeller. På Lille Torget var det torghandel, blandt annet fiskehandel

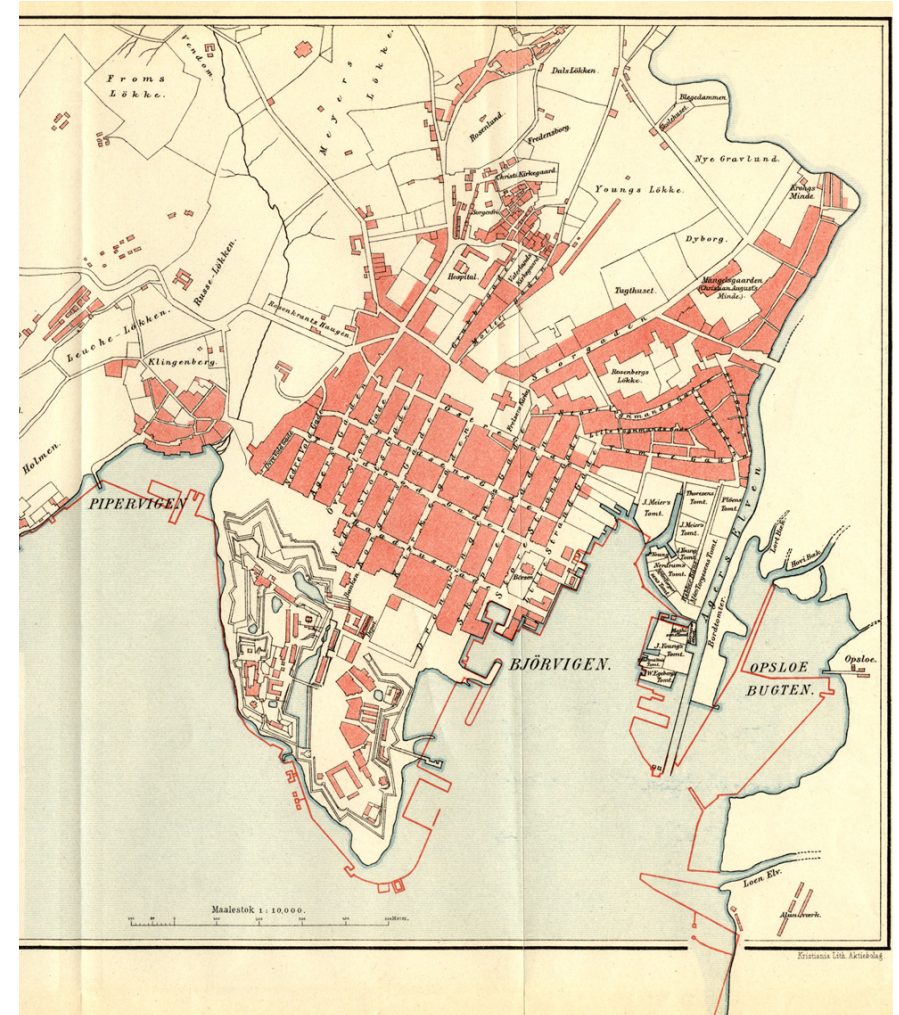




1838

utvidelse av elveløpet

Utover på 1800 tallet ser man en gradvis foretting av Vaterland. Hagene forsvinner og husene får påbygg og trangbodde leiegårder bygges. Kartet viser et utvidet elveløp.





1860 tomtegrenser og jerbanelinjer

På kartet vises tydelig de ulike trelasttomtene. Østbanestasjonen blir bygd i 1854 og blir endestasjon for Hovedbanen. Sjøen gikk omtrent inn til bygningene og jernbanen hadde direkte kontakt med havna. Gradvis er havna fylt ut til den havnefronten vi ser i dag.

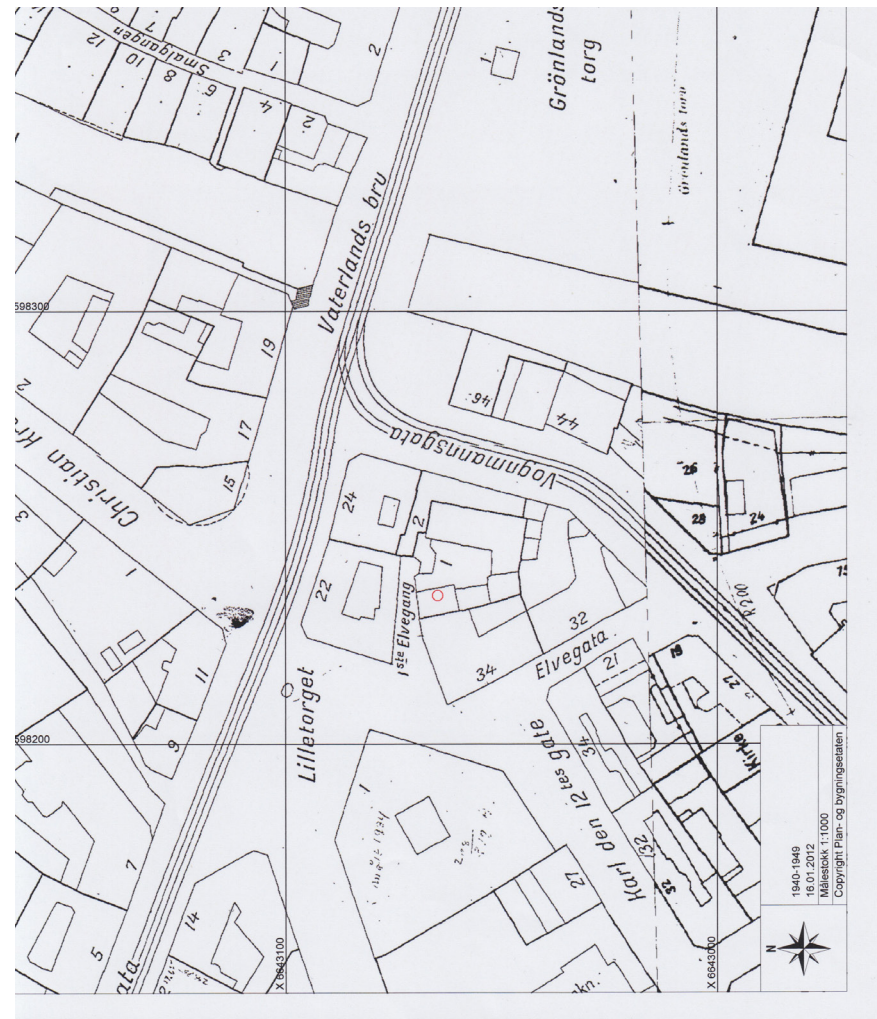




1940

Vognmannsgata

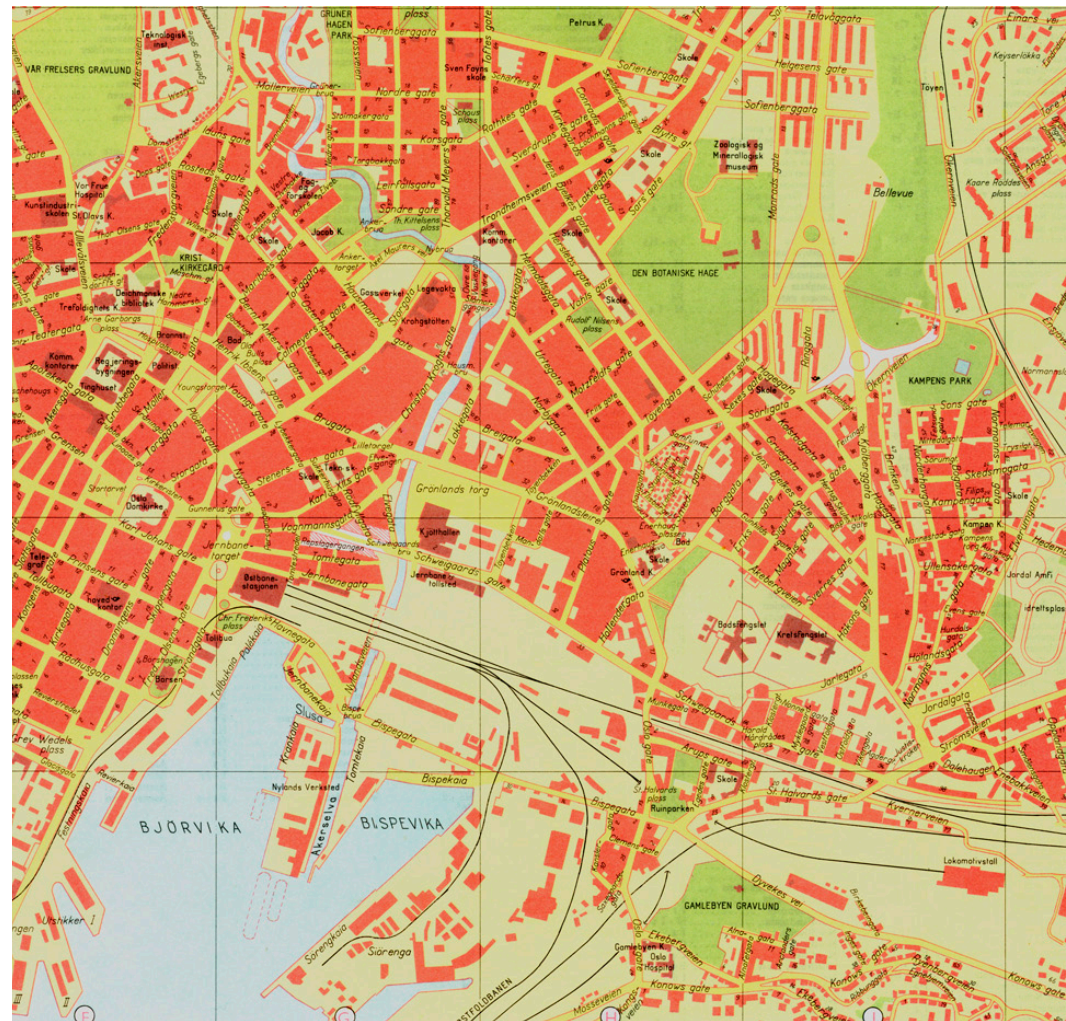
I 1933 blir sanering av Vaterland området vedtatt i Bystyret og på kartet fra 1940 ser vi starten på dette med en utvidelse av Vognmannsgata. På den andre siden av elva blir Grønland torg utviklet fra et kvegtorg til et torg med en kjøtthall og garnerhall.





1958

Bebyggelsen ned mot elva er nesten fullstendig sanert. Elva lukkes og blir lagt i rør og trafikkmaskinen/lokket blir etablert. Grønland T-banestasjon blir bygd rundt 1960. Grønland torg fortsetter som torg og det ble det over flere år holdt sirkus på den såkalte sirkustomta.





1968

“Et sted å være”

Kartet viser siste rest av bebyggelse på Vaterland. Ungdomsaksjonen “Et sted å være” i 1969 - ble dannet av en flokk som søkte kommunen om å få låne Vaterland skole en periode før den ble revet. De fikk til og med et tilskudd fra Oslo kommune på 20 000 kroner for å lage en utstilling som viste hva ungdom var opptatt av - som et motsvar til en planlagt kommersiell “Teenage Fair”.

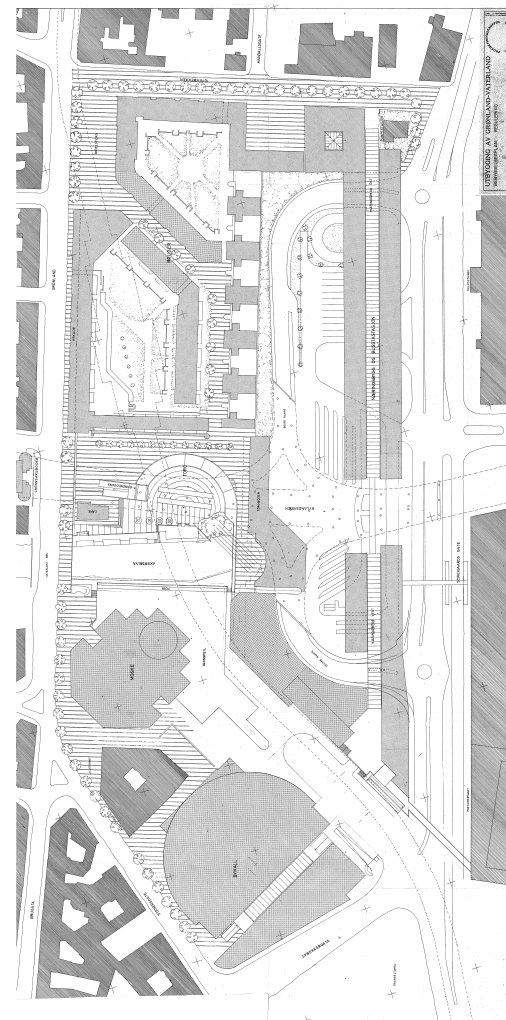




1982 aksen mot Mekka

Oslo Kommune holder arkitektkonkurranse om utvikling av Grønland-Vaterland. Som grunnlag ligger et islamsk kultursenter, som ble vedtatt av Bystyret i 1980, i det som i dag er park. Oslo Spektrum og Plaza blir dermed liggende vendt mot Mekka.

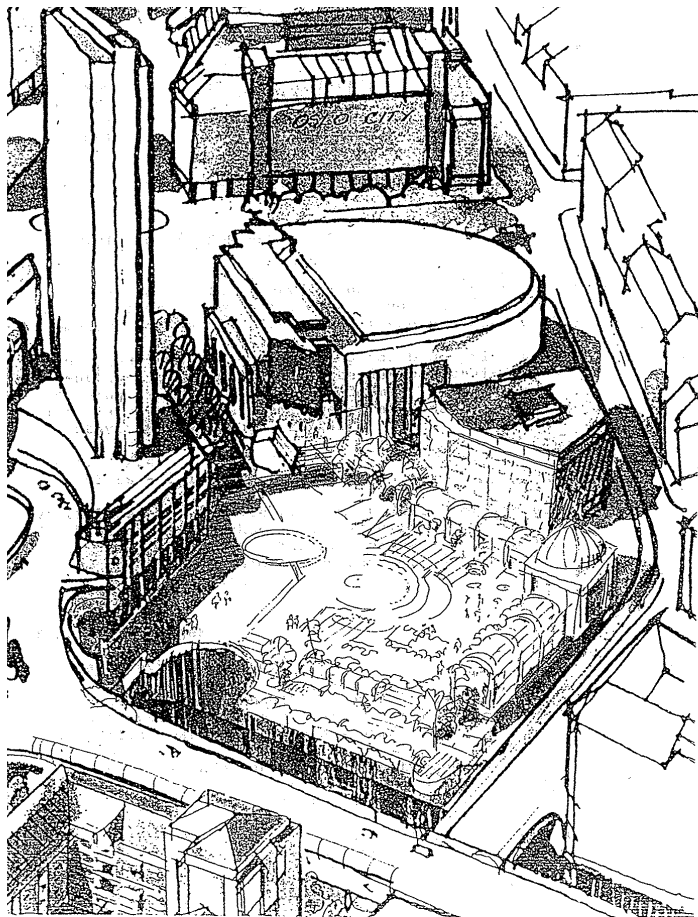
Gartnerhallen på Grønland torg brenner ned i 1979 og bussene tar over på Grønland Torg inntil boligene blir bygd. I 1972 står motorveien fra Frognerkilen til Bekkelaget ferdig. Bispelokket er en del av denne utbygginga. Kombinasjonen av jernbane, motorvei og industrihavn dannet en fullstendig barriere mellom byen og Bjørvika.



1994

Tomta blir regulert om til park på grunn av uenigheter om finansiering av det muslimske kultur senteret.





HELÅRSPARK
MÅI 1991

ARKITEKTONTJENESTE
ANKER & HØLAAS A/S



OSLO KOMMUNE · FINANSRÅDMANNEN
PROSJEKTKONTORET VATERLAND · GRØNLAND

Adr.: Sørkedalsvn. 37, 0369 Oslo 3. Tlf.: 69 58 50

/SJ
.6.1985

N O T A T

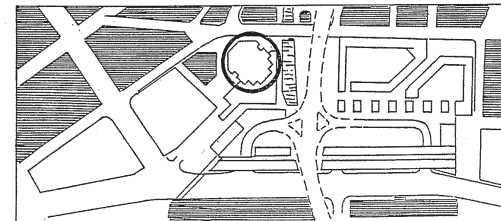
til styringsgruppa for Vaterland/Grønland
fra Prosjektkontoret Vaterland/Grønland

MOSKETOMTA.

I finansutvalget 16. april 1985 fremmet F følgende
forslag:

"Det legges fram sak om omregulering av den såkalte
Mosketomten på Vaterland. Oslo kommune har ikke råd
til å la denne tomten ligge brakk og arealet reguleres
til næringsformål."

Forslaget ble besluttet sendt finansrådmannen, idet
man ber om en orientering om hvordan denne saken står.



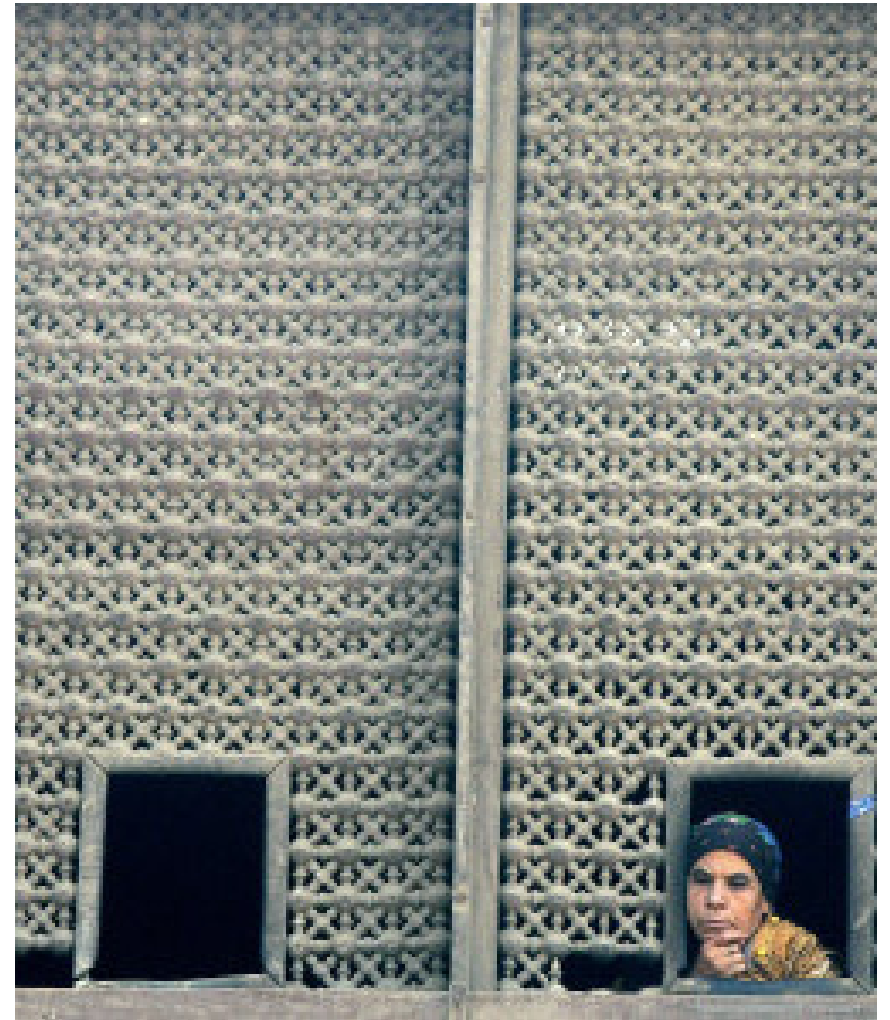
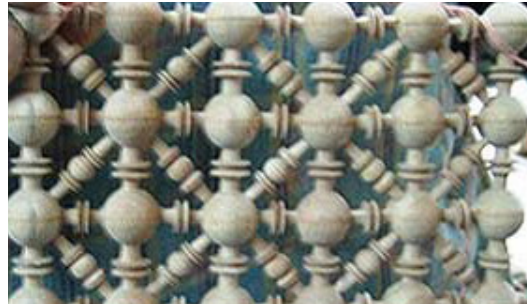
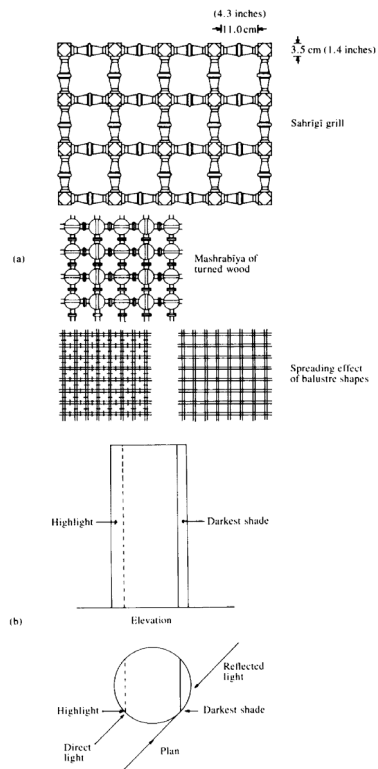


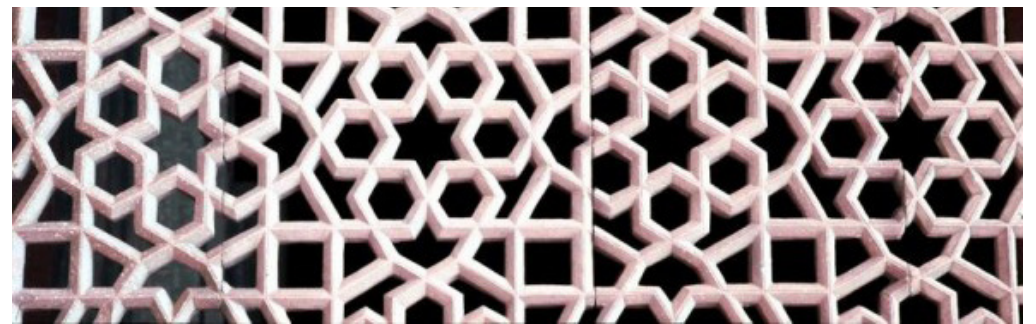
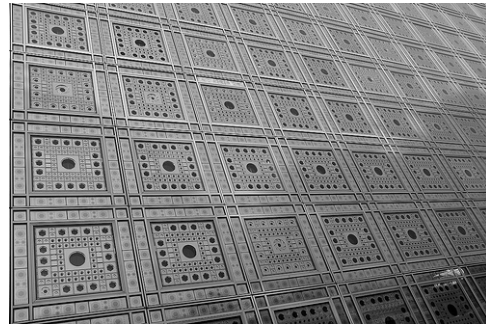
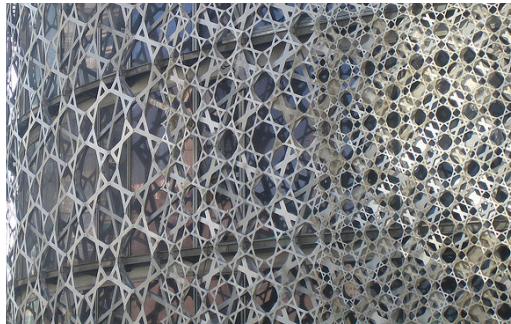
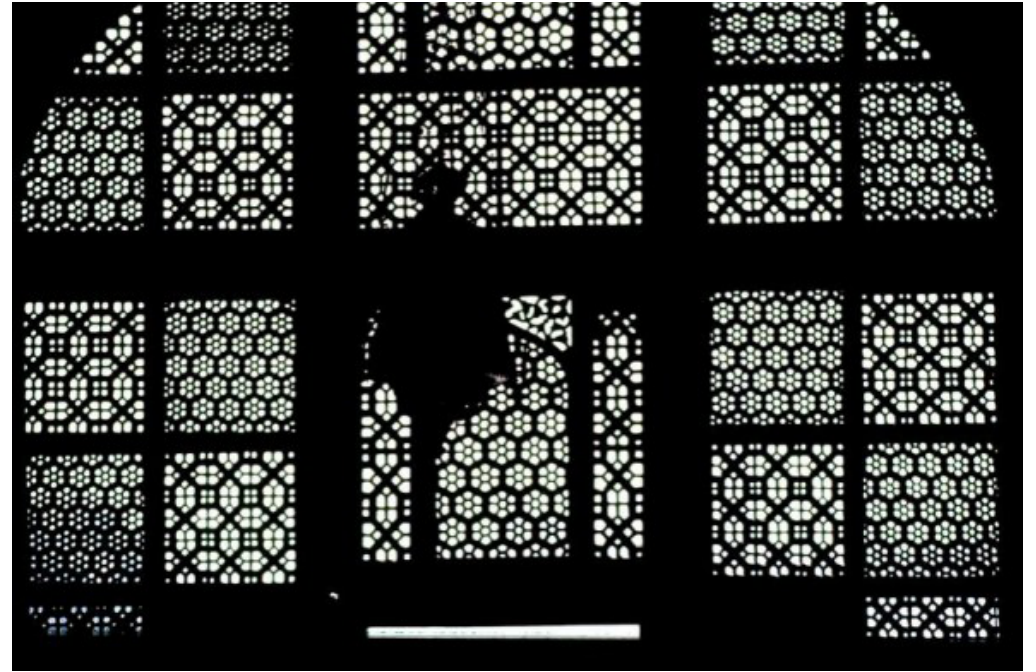
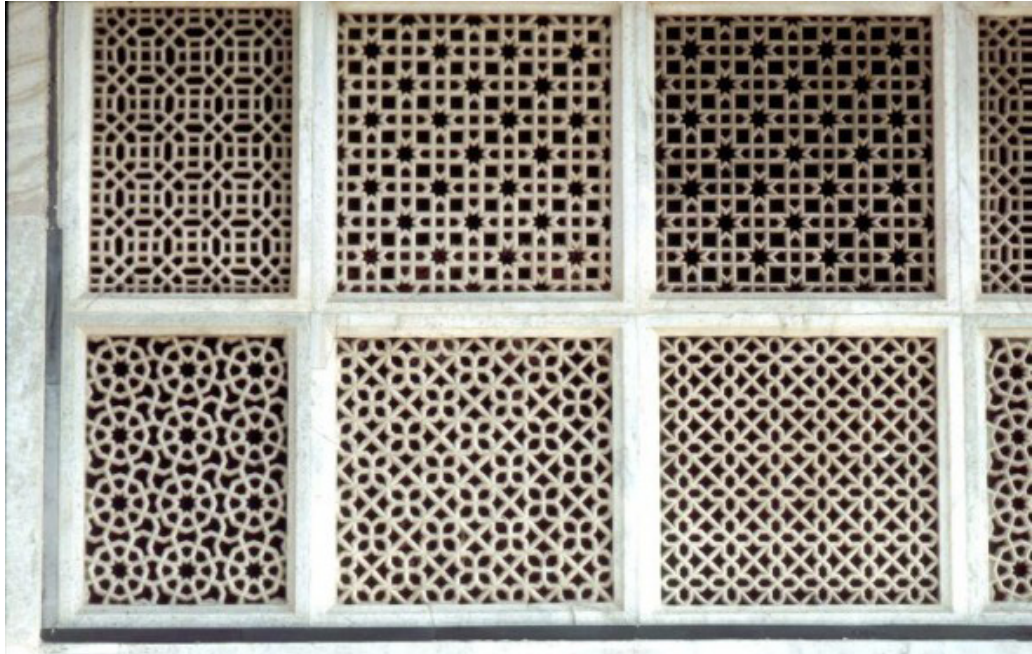
05 inspirasjon

MASHARABIYA

-Ved å bruke masharabia prinsippet har man mulighet til å danne rom der man kan se ut selv, men ikke bli sett.

Mashrabiya er arabisk og blir lagd i tre for å dekke vinduer over bakke nivå.





UTEOMRÅDER

Place des terreaux, Lyon

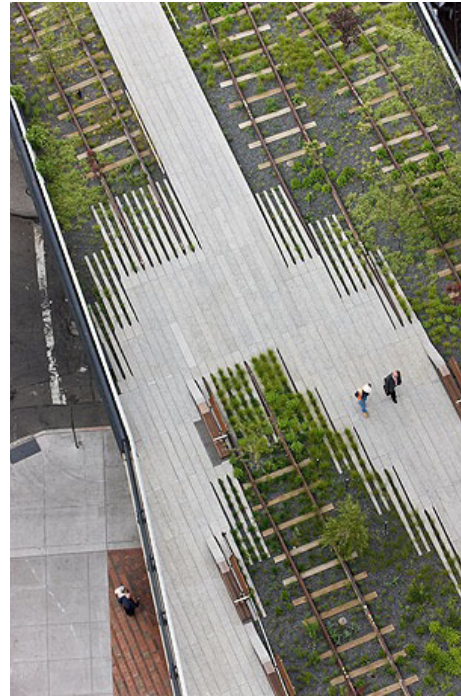


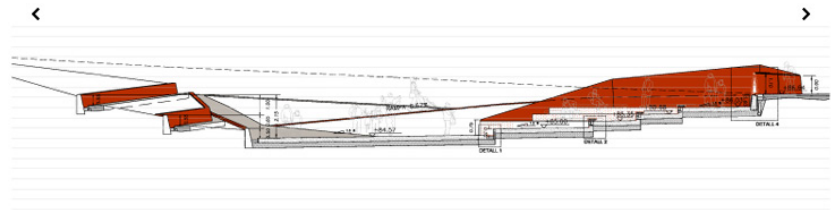
Place de la bourse, Bordeaux



Spor i vann?

Highland park New York





W8



